

mere alvorligt og arbejdede konsekvent for forbrugerne på nordisk plan.

Når det er sagt som en lille kras indledning, vil jeg gerne sige, at den danske delegation til Nordisk Råd og Socialdemokratiet har haft et positivt og fornuftigt samarbejde med ministeren, og det vil jeg gerne kvittere for.

Så vil jeg gerne komme med nogle betragtninger med hensyn til Norden og Europa. For år tilbage stod det mere klart, at det stigende antal medlemslande ville betyde, at behovet for et regionaliseret samarbejde ville stige. Vi oplevede bl.a., hvordan middelhavslandene fandt sammen om forskellige programmer og samarbejdsformer, og med alle østersølandene i EU – undtagen Rusland, selvfølgelig – opstod der nye behov for dagsordener i det nordiske samarbejde. Redegørelsen, som vi har på bordet i dag, reflekterer til fulde den kendsgerning. Norden har bl.a. kastet sig helhjertet ind i østersøsamrådet – arbejdsmarkedsforhold, energi, miljø, sikkerhed i et mere og mere besejlet farvand og ikke mindst det kulturelle område er en meget vigtig del af dette samarbejde.

Personligt må jeg sige, at jeg har en speciel oplevelse af det skæbnefællesskab, vi har omkring Østersøen. Med en oldefar, der sejlede med sin skonnert til Riga, Karlshamn og Stettin med bl.a. kul, træ og korn, siger det mig, at det skæbnefællesskab skal udvikles og genetableres i alle dets facetter. Når Danmark overtager formandskabet i juli 2009, får vi således fremligthed til at præge samarbejdet med gode og fremadrettede tiltag. På den parlamentariske side skal vi, Folketinget, være vært for Østersøkonferencen.

Et andet arbejdsområde, der er vokset ud af en forandret verden, er det arktiske samarbejde. Dette er også delt op i en ministerdel og en parlamentarisk forsamling. Opgaverne i disse organer er præget af klimaforandringer, social ustabilitet, efterforskning efter råstoffer og øget maritim aktivitet, og medlemskredsen udgør ud over de nordiske lande også USA, Canada og Rusland.

Det nordiske samarbejde udfordres derudover af den ændrede geopolitiske situation i Nordatlanten. Efter USA forlod Keflavik i Island og med såvel canadisk som russisk interesseudøvelse i det cirkumpolare område, kan man vist konstatere, at en ny sikkerhedspolitisk situation er en kendsgerning. De nordiske lande bliver simpelt hen nødt til at spille en aktiv rolle i bestræbelserne på at sikre stabile forhold i området.

I forhold til EU arbejdes der under begreberne den nordlige dimension og det arktiske vindue. Som en naturlig konsekvens af medlemsstaternes interesseområder er EU engageret både med forskellige aktiviteter og på politisk plan.

Kl. 10:25

(Ordfører)

Niels Sindal (S):

Man kan således med en vis ret konstatere, at det nordiske samarbejde ændrer karakter i disse år, og det er utrolig vigtigt at udvikle samarbejdet i forhold til de nye udfordringer. Vi har den fordel, at vi på trods af den noget variable geometri med EU, NATO, FN, EØS kan mødes under den nordiske hat.

Nordisk Råd rettede for et par år siden øjnene mod det globale. Det blev fulgt op af ministerrådet, og vi har så en 14-punkts-plan. Jeg skal ikke undlade at bemærke, at det projekt har været underlagt Nordisk Råds intense opmærksomhed. Resultatet var måske ikke så imponerende. Vi har allerede været inde på det tidligere i dag. Spørgsmålet er, om det er nødvendigt med et globaliseringsinitiativ for at lave en omfordeling af det nordiske budget – det drejer sig om 60 mio. kr., som Nordisk Råd ikke fik indflydelse på.

Den forklaring, vi fik på det tidspunkt, var, at tiden var knap. Jeg håber, at vi i fremtiden kan få en bedre dialog, når pengene skal fordeles. I de kommende års budget ser vi nogle snævre prioriteringer inden for forsknings- og samarbejdsministrenes budgetområde, og de to områder udgør halvdelen af globaliseringsinitiativets budget. Det er en prioritering, der bliver betalt af de velfærdsrelaterede områder som socialområdet, arbejdsmarkedsområdet, uddannelsesområdet og ikke mindst kulturområdet.

Jeg kan støtte prioriteringen af globaliseringspolitikken i det nordiske samarbejde, men det skal være et langt bredere initiativ, der involverer nordiske budgetaktiviteter som helhed og i højere grad fokuserer på at sikre, at alle borgerne i Norden kan klare de nye udfordringer, som globaliseringen byder os.

Mandag morgen fik vi en rapport, som hed »Norden som global vinderregion«. Den gav en helt klar indikation af, at grunden til, at de nordiske lande klarer sig godt i globaliseringen, bl.a. er den særlige velfærdsmodel med både sikkerhed og fleksibilitet samt befolkninger med evnen til at tænke selvstændigt og innovativt. Derfor er det vel på tide, at Nordisk Råd lægger